

χεται εις επαφήν — ἄνευ τῆς ιδιότητος ταύτης δὲν θὰ ἤμποροῦμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν μελάνην, με τὴν ὁποίαν γράφομεν, διότι δὲν θὰ ἔστανεν εἰς τὸ κοινῶν — δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ πλύνωμεν τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ νὰ καθαρίζωμεν τὰ φορέματά μας. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ κατασκευάζωμεν ἄρτον, διότι τὰ μύρια τοῦ ἀλεύρου δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐνωθῶσι διὰ τοῦ ὕδατος, οὐδὲ νὰ μαγειρεύωμεν φαγητά. Πόσον εὐγνώμονες λοιπὸν πρέπει νὰ ἦμεθα εἰς τὸν Θυράνιον ἡμῶν Πατέρα διὰ τὴν σοφὴν καὶ ἀγαθὴν ταύτην πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε προικίσας χάριν ἡμῶν τὸ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον τοῦτο πρᾶγμα διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου με τοιαύτην θαυμαστὴν *ιδιότητα!*

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡ.

Ἡ νῆσος Μαδαγάσκαρα κείται πρὸς τὰ ἀνατολικά τῆς Ἀφρικῆς, κατοικεῖται δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλὴν. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐστάλησαν ἐκεῖ ἱεροκήρυκες διὰ νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἀγρίους κατοίκους. Ὁ τότε βασιλεὺς, ἂν καὶ βάρβαρος, ἐδέχθη αὐτοὺς εὐμενῶς καὶ τοὺς ἐχορήγησε πᾶσαν εὐκολίαν, διότι ἔβλεπεν, ὅτι οἱ βιήκοοι του ἐγίνοντο καλλίτεροι ἄνθρωποι διὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων.

Εἰς ὀλίγα ἔτη πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους παρήτησαν τὴν εἰδωλολατρειάν καὶ ἔγειναν Χριστιανοὶ — τοῦτο ἠρέθισε πολὺ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων καὶ τοὺς φανατικούς ὑπὲρ τῆς εἰδωλολατρίας συμπατριώτας των, καὶ ἀφοῦ ὁ καλὸς ἐκεῖνος βασιλεὺς ἀπέθανεν ἢ, ὅπως ὑπάρχει ὑποψία, ἐφαρμακώθη, καὶ ἡ βα-

σιλισσα ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, ἤγειρε μέγαν διωγμὸν κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν, καὶ ἄλλους μὲν ἐθανάτωσαν διὰ μαχαίρας, ἄλλους ἔπνιγον, ἄλλους ἔκαϊον, καὶ ἄλλους ἔριπτον εἰς φυλακὴν δήμευοντες τὰ ὑπάρχοντά των· ἀλλ' ἔλα ταῦτα δὲν ἔσχεσαν νὰ κάμουν τοὺς χριστιανούς· ἠ ἀργησοῦν τὸν Χριστόν. Τέλος ἡ πονηρὰ βασίλισσα με τοὺς ὑπουργούς της ἐμηχανεύθη τὸ ἐξῆς. Ἵπάρχει εἰς τὴν νῆσον βράχος ὑψηλότατος καὶ ἀπόκρημος, ὡς φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, ἐκεῖ ἔστυρον τοὺς ἐπιφανεστέρους τῶν Χριστιανῶν καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐπέριμιν διὰ σχοινοῦ ἀπὸ τῆς σφύρας τοῦ βράχου· ἔθετον δῆμιον μετ' ἐλέκων, ὅστις ἠρώτα τὸν οὕτω κρεμάμενον, ἂν ἤθελε ν' ἀπαρνηθῇ τὸν Χριστόν· ἂν ἔλεγεν ὄχι, ὁ δῆμιος ἔκοπτε διὰ τοῦ πελέκειος τὸ σχοινίον καὶ ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος ἐπιτετεν ἐπὶ τῶν βράχων καὶ κατασυντρίβετο. Τὸ θέαμα ἦτο φοβερὸν ἀλλ' ἐνταῦτ' καὶ συγχινητικόν, διότι ἐξ ὄλων τῶν κρεμασθέντων οὐδ' εἰς ἠρήθη τὸν Σωτήρᾶ του.

Ἡ πονηρὰ ἐκείνη βασίλισσα ἀπέθανε πρὸ δύο ἐτῶν, ἡ δὲ νῦν διέταξε νὰ καῦσιν ὅλα τὰ εἰδῶλα καὶ νὰ κηρυχθῇ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία, θ ρ η σ κ ε ι α τοῦ Κ ρ α τ ο υ ς, ἡ δὲ νῆσος ἤδη κυβερνεῖται χριστιανικῶς. Ὅλον τοῦτο χρεωστεῖται εἰς τοὺς κόπους ὀλίγων εὐσεβῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην ἀ λ η θ ῆ ς σωτηρία.

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑ.

Ὅποιον μᾶθημα μάς παρέχει ὁ φιλάργυρος! Ἄλλὰ τί εἶναι φιλάργυρος; Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀργύριον ἢ ἐν γένει τὰ κοσμικὰ ἀγαθὰ ὡς Θεόν· ὁ ἔχων αὐτὰ ὡς Θεόν του· ἐπομένως ὅστις εὐρῆσκει ὑψίστην ἡδονὴν ἐπισωρεύων θυσασυροὺς ἐπὶ θησαυρῶν. Βάλλει κατὰ μέρος φορέματα διὰ νὰ τὰ φορέσῃ ἄλλην ἡμέραν, ἀλλ' ὁ σκώληξ τὰ κατατρώγει. Θησαυρίζει χρυσόν καὶ ἄργυρον, ἀλλὰ κλέπται διουρῶσαν καὶ κλέπτουν αὐτόν· Ποῖον εἶναι τὸ ἐκ τοῦ φιλαργύρου μᾶθημα; Ὅτι εἶναι κἀλλιον νὰ ἔχωμεν θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ — οὐκίαν καὶ πλοῦτη τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ διαρπαγῶσιν, ἀλλὰ θὰ μένουν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐσχάτως ἠνοήθη εἰς τὰ Παρίσια τὸ δωμάτιον ἐνὸς φιλαργύρου καὶ εὐρέθησαν εἰς αὐτὸ τὰ ἐξῆς· 326 ζεύγη καλτσῶν, 133 ζεύγη ὑποδημάτων (παπουτσιῶν), 41 ζεύγη βραχιῶν, 30 σουρτοῦκα, 41 πῖλοι (καπέλα) διάφορα σαλῖα, 93 γελέκα, 64 ὑποκάμισα, 40 κολλάρια, 40 ρινόμακτρα (μανδύλια τῆς χειρός) 2 λευκὰ γελέκα, 15 ζεύγη μαλλίνων τσουραπιῶν, ἐσώδρακα, νυκτικὰ ὑποκάμισα, φλανέλλαι, προσόψια, ποδιαὶ κλπ. πολυάρθμα! Ὡς φαίνεται ἀφότου ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πατρικὴν οὐκίαν ἐφύλαξεν ὅλα ἅσα ἠγόρασε πρὸς χοῦσίν του !!

ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΩ ΤΑ ὄΜΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΚΛΕΙΣΜΕΝΑ.

Ὁ μικρὸς Γεώργιος ἠσθένησέ ποτε βαρέως. Ὁ Θεὸς ὅμως ἠθόδοκῆσε νὰ σωθῇ ἡ ζωὴ του, ἀλλ' ἡ ἀνάρρωσις του ἦτο μακρὰ καὶ βραδεῖα, καὶ ἦτον ἠναγκασμένος νὰ ἀπέχη ἀπὸ πολλὰ φαγητά· ἐνῶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κλίνης του ἡμέραν τινὰ, εἰσῆλθεν ἡ μικρὰ ἀδελφὴ του μετ' ἐν ἀπίδιον εἰς τὸ στόμα της. Ἡ μήτηρ τοῦ Γεωργίου τῷ εἶχεν εἰπεῖ, ὅτι δὲν ἔπρπε νὰ φάγῃ εἰμὴ ὅ,τι τοῦ ἔδιδεν αὐτῇ, διότι ὁ ἰατρὸς δὲν τῷ ἔσυγχώρει